

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitvr De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censvris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus I. De ordine requisito ad confessiones excipendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

C A P V T I.

DE PRÆREQUISITIS IN CONFES-
SARIO, ANTEQUAM AUDIAT CONFESSIONES.

ARTICVLVS I.

*De ordine requisito ad confessiones excipien-
das.*

VT quis sit legitimus minister sacramenti pœnitentiaæ, tria requiruntur. In primis ordo sacerdotalis, adeo ut nullus qui non sit sacerdos, possit absoluere sacramentaliter à peccatis, siue ex delegatione, siue ob quacumque necessitatem, vt patet ex Concil. Trident. sess. 14. cap. 6. & Can. 10.

Vbi nota 1. sacerdotes in sua ordinatione accipere duplē potestatē, alteram in Christi corpus naturale, quod sumpsit ex Virgine, vt scilicet illud ponant in altari, per transubstantiationem panis in ipsum. Deoque offerant in sacrificium, pro peccatis generis humani. Alteram in corpus Christi mysticum, quod est Ecclesia; vt nimis fideles à peccatis absoluere, Deoque reconciliare possint.

Nota 2. Priorem potestatē tribui sacerdoti, quādo Episcopus ei tradens calicem & patenam, cum vino & pane, dicit, *Accipe potestatē offendendi sacrificium, &c.* Postriorem vero postea, quando Episcopus imponens ei manus dicit, *Accipe Spiritum Sanctum, quorum remiseris peccata. &c.* Vnde si ordinatus priorem tantam, acciperet potestatē, posset quidem validè confidere corpus & sanguinem Christi, sub speciebus panis & vini, non tamen posset absoluere a peccatis, in sacramento pœnitentiaæ.

Nota 3. potestatē remittendi peccata in sacra-
mento pœnitentiaæ significari nomine clauium. Si-
tute enim per clauem aperitur ianua, & patet aditus

in domum; ita per potest tecum illam tollitur peccatum, & aperitur ianua regni cœlorum. Porro si eni*m* iudex in foro externo potest examinare reum, & sententiam in eum ferre; ita sacerdos in foro pœnitentia*x* habet potestatem examinandi pœnitentem de peccatis mortalibus quæ patravit, quantumvis secrēta, vel interna sint, & cognito illius statu, sententiam in eum ferendi, vel eum absoluendo à peccatis & pœnitentiam proportionatam imponendo, vel absolutionem ei denegando, si ad illam non sit recte dispositus. Et quidem prior illa potestas examinandi, dicitur clavis scientiæ, posterior verò sententiam ferendi, dicitur clavis potestatis, seu iurisdictionis.

Ex hac autem doctrina inferatur, neminem in mortis periculo constitutum, teneri peccata sua confiteri non faciat: doti, si desit sacerdos a quo absolu*p*ossit. Poterit tamen licite in eo statu positus, peccatum aliquod declarare Laico prudenti, & pio, si probabilitate sperat se illius nonitis ad veram contritionem excitandum. Verum hoc raro consulendum quævis caret periculo.

ARTICVLVS II.

De iurisdictione necessaria ad audiendas confessiones.

REQUIRITVR secundò in ministro huius sacramenti, iurisdictione in eum quem absoluere intendit. Ita ut absolutione non valeat, si detur a sacerdote non habente iurisdictionem in foro interno, & si pœnitens ad eum bona fide accedat. Hoc probatur ex Concilio Trid. sess. 14. cap. 7. His verbis. Quoniam igitur natura & ratio iudicij illud exposcit, ut sententia in subditos duntaxat feratur, persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, & verissimum esse Synodus hæc confirmat, nullius momenti absolutionem eam esse debere, quam sacerdos

in